

ΠΑΥΛΟΣ ΔΕΡΟΥΛΕΔ

Ἀπό τινων ἡμερῶν διατρίβει ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ὁ κ. Παῦλος Δερουλέδ, ὁ γνωστότατος γάλλος ποιητής καὶ πρόεδρος τοῦ ἐν Παρισίοις ἐδρεύοντος Πατριωτικοῦ Συνδέσμου. Τὴν ἀφίξιν δὲ αὐτοῦ χειρετιζόντες δημοσιεύομεν ἀνωτέρω τὴν προσωπογραφίαν του, ἥτις ὅμως θὰ ἠδύνατο ἐπὶ τῷ αὐτῷ τίτλῳ ν' ἀνήκη καὶ εἰς οἰονδήποτε τῶν ἱπποτῶν τοῦ μεσαιῶνος. Διότι ἂν ἠθέλομεν ν' ἀνεύρωμεν τύπον ἀνάλογον πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐπισήμου ἡμῶν ξένου, μόνον ἴσως κατὰ τὴν τρικυμιώδη ἐκείνην ἐποχὴν ἔπρεπε ν' ἀναζητήσωμεν αὐτόν, θὰ τὸν ἀνευρίσκωμεν δὲ κατὰ πάντα ἀπαράλλακτον ἐν τινι τῶν Ρολάνδων ἢ τῶν Ταγκρέδων τοῦ καιροῦ ἐκείνου, ὧν ἡ ζωὴ ἦτο διαρκῆς πάλη καὶ σκοπὸς αὐτῆς ἡ Πατρίς καὶ ἡ Θρησκεία. Τοιαύτη τις φυσιογνωμία, ὅπως ἐξαιρετικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα ἐν τῷ μέσῳ τῆς πεζότητος τοῦ αἰῶνος μας, εἶνε ὁ κ. Παῦλος Δερουλέδ. Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν θεωρεῖται γελοία πᾶσα πίστις καὶ ἀπαραίτητον προσὸν ἰσχυροῦ ἀνδρός κρίνεται ἡ ἀρνήσις πάσης ἀγάπης πρὸς οἰονδήποτε ἰδανικόν, αὐτὸς ἔσχε τὴν ἀδυναμίαν ν' ἀγαπήσῃ τὴν πατρίδα του καὶ εὖρεν ὄρατον ν' ἀφιερῶσιν εἰς τὸν ἔρωτα τοῦτον τὴν νεότητά του, τὸ αἷμά του, τὴν περιουσίαν του, τὴν ζωὴν του. Καὶ εἴκοσιν ἤδη ἔτη—μῶλις τεσσαρακοντούτης ὧν σήμερον—ἀγωνίζεται ἀκαταπαύστως διακυβεύων τὰς ἡμέρας του μετὰ τῆς ἀφροντισίας χαρτοπαίκτου ἐξοικειωθέντος εἰς τὸ ἐπικίνδυνον παιγνίδιον, μάχεται διὰ τοῦ ξίφους ἢ διὰ τῆς γραφίδος, διφυῆς ἐξουχὸς ἰδιοσυγκρασίᾳ ποικτοῦ καὶ στρατιώτου, πληγωμένος ἐν Σεδάν,

αἰχμαλώτος ἐν Γερμανίᾳ, δραπέτης ἐκ τῆς εἰρκτικῆς ἀφίτων εἰς τὸν δεσμοφύλακά του στρατηγὸν τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδράσεώς του τὸ ἐπισκεπτήριόν του μετὰ τῆς εἰρωνικῆς κἀτωθεν σημειώσεως p. p. c., ἀξιωματικὸς παρὰ τὸν Λείγηρα, κατκουντριβόμενος τὸν βραχίονα ἐπὶ τῶν ὀδορραγμάτων ἐν τῷ κατὰ τῆς Κοινότητος ἐμφυλίῳ πολέμῳ, συγγράφων ἐν τῇ ἀναρρώσει του les Chants du soldat, ἔτοιμος πάντοτε νὰ θυσιάσῃ αὐθις ἐαυτόν, ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενος φιλολογικῶς ὅπως ἀναπαυθῆ ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν του μόχθων καὶ μαχόμενος ὅπως ἀναπαυθῆ ἀπὸ τῶν φιλολογικῶν του ἀγῶνων. Οὕτως, οὔτε ὁ εἰς θεῖός του, ὁ ἀντισυνταγμακτάρχης Δερουλέδ, ὁ φονευθεὶς ἐν Κοχιγκίνῃ, οὔτε ὁ ἄλλος, ὁ ἐκ μητρός, ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ὁζιέ, ὁ διάσημος δραματικὸς ποιητής, θὰ ἠδύνατο νὰ παραπονεθῶσι δι' αὐτόν. Ἀλλὰ θὰ ἠδυναίμεθα νὰ παραπονεθῶμεν κατ' αὐτοῦ ἡμεῖς—ἀφοῦ πρότερον τῷ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας, ἐλθόντι ὡς λέγεται ὅπως λάβῃ μέρος μετ' ἄλλων 6000 συμπαλιτῶν του, οὔτινες ἔμελλον νὰ τὸν ἀκολουθήσωσιν, εἰς τὸν ἀποτυχόντα ἀγῶνά μας, καὶ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ ἡμῶν, ἀναμμένων τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἐκραγῆ ὁ προσηφίλης του πόλεμος τῆς ἀντεκδικήσεως ὅπως ἀγωνισθῆ ὑπὲρ τῆς πατρίδος του, — θὰ ἠδυναίμεθα νὰ παραπονεθῶμεν, λέγομεν, ἡμεῖς κατ' αὐτοῦ, διότι διὰ τῆς ἀοιζέσεώς του ἦλθε νὰ μᾶς καταστήσῃ ἔτι μᾶλλον αἰσθητὴν τὴν ἔλλειψιν τὴν πάσχει ἡ πατρίς ἡμῶν, ἀνδρῶν καὶ χαρακτῆρων, ὡς αὐτοῦ, ὧν μόνον εἶχαμεν ἀνάγκην σήμερον, ὅπως δυναθῶμεν νὰ ζήσωμεν ὡς ἔθνος καὶ ὄχι ὡς ἄθροισμα ἐκλογέων.

Πλήρης σειρά τῶν φύλλων τῆς Α' ἑξαμηνίας

ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

ἀποτελοῦσα τόμον ὀγκώδη πωλεῖται εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν 8. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἀντὶ δραχ. 7 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἀντὶ δραχ. 10.

Τὰ ὀλίγα ἀπομείναντα παλαιὰ φύλλα

ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

Τιμῶνται λεπτὰ 30 ἕκαστον.

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΜΠΑΝΟΣ

Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 3 παρὰ τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ

Τὴν ἀνεγνωρισμένην ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Παμπάνου καὶ τὴν πληρεστάτην εὐδοκίμησιν αὐτοῦ εἰς πάσας τὰς ἐργασίας τῆς τέχνης του μαρτυρεῖ ἡ πολυπληθὴς αὐτοῦ πελατεία.

Τυπογραφεῖον Κορίνης ἢ Πατησίων ἀριθ. 3.